

Dosarul nr. 2ra-327/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. L. Holevițaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Buhnaci, I. Muruianu)

DECIZIE

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Serghei Grigorencu și Ecaterina Grigorencu, reprezentați de avocatul Andrei Briceac

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Olgăi Rotaru împotriva lui Serghei Grigorencu și Ecaterinei Grigorencu cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin aplicarea măsurilor asigurătorii

împotriva deciziei din 3 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Serghei Grigorencu și Ecaterina Grigorencu, reprezentați de avocatul Andrei Briceac și menținută hotărârea din 28 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 24 decembrie 2013, Olga Rotaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Serghei Grigorencu și Ecaterinei Grigorencu cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin aplicarea măsurilor asigurătorii.

În motivarea acțiunii a invocat că Serghei Grigorencu și Ecaterina Grigorencu s-au adresat în instanța de judecată împotriva ei, intervenient accesoriu Primăria or. Cricova, cu acțiune privind interzicerea edificării construcției amplasate în or. XXXXX str. XXXXX și demolarea acesteia.

În scopul asigurării acțiunii menționate, Serghei Grigorencu și Ecaterina Grigorencu au solicitat interzicerea oricăror lucrări de construcție, măsură, care a fost instituită prin încheierea din 12 octombrie 2006 a Curții de Apel Chișinău, în acest sens, fiind eliberat și titlul executoriu.

A comunicat că prin hotărârea din 12 martie 2012 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, acțiunea lui Serghei Grigorencu și Ecaterinei Grigorencu privind interzicerea edificării construcției și demolarea acesteia a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 1 februarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Serghei Grigorencu și Ecaterina Grigorencu și menținută hotărârea din 12 martie 2012 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău.

Prin urmare, decizia nominalizată este executorie.

Totodată, prin încheierea din 3 iulie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a fost anulată măsura asiguratorie - interzicerea efectuării oricăror lucrări de construcție a casei de locuit din str. XXXXX or. XXXXX.

A evidențiat că instanța de judecată concomitent a anulat și măsura de asigurare a acțiunii solicitată de Serghei Grigorencu și Ecaterina Grigorencu, însă prin menținerea restricției de efectuare a lucrărilor de construcție, i-a fost cauzat un prejudiciu eminent, repararea căruia nu a fost dispusă.

Având în vedere prevederile art. 182 alin. (2) CPC, a menționat că prejudicial material, estimat la 50 000 de lei cauzat prin instituirea măsurii asigurătorii, se justifică prin faptul că din anul 2006 și până în anul 2013, construcția casei de locuit a fost stopată, sub influența precipitațiilor și altor factori această construcție a început să se demoleze. Totodată, potrivit certificatului eliberat de Departamentul statistică, prețurile la materialele de construcție au evoluționat, iar nivelul inflației în această perioadă de asemenea a crescut.

Cât privește prejudiciul moral, quantumul acestuia se justifică prin următoarele:

- toată perioada de 6 ani, din motivul imposibilității de prelungire a construcției, a fost nevoită, împreună cu familia să părăsească țară și să plece peste hotare;
- pe durata examinării cauzei a avut emoții foarte mari, insomnie, stres, stare de nervozitate, cefalee;
- din considerentul imposibilității finalizării construcției și de a se stabili cu traiul, a fost nevoită să locuiască în diverse locuri, să închirieze spațiu locativ, fiind pusă cu familia în condiții casnice precare;
- pârâții au depus în adresa organelor de drept mai multe petiții, învinuindu-o de încălcarea interdicției judecătorești. Pe faptul adresării acestora, a fost invitată de mai multe ori la poliție, unde a fost nevoită să dea explicații, având de fiecare dată stres și stare de nervozitate.

Astfel, a considerat că din contul pârâților, care se fac vinovați de stabilirea interdicției de 6 ani, urmează a fi încasat prejudiciul material și prejudiciul moral.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 166, 167, 182 CPC, art. 14 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar din contul pârâților a prejudiciului cauzat în urma aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii și anume, a prejudiciului material în mărime de 50 000 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 100 000 de lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

La 15 septembrie 2014, Olga Rotaru a depus cerere de concretizare și majorare a quantumului pretențiilor, prin care a solicitat repararea prejudiciului material, evaluat conform actului de constatare tehnico-științifică nr. 144 din 16 iunie 2014, la suma de 503 910 de lei, constituită din valoarea lucrărilor și a materialelor de

construcție în perioada 12 octombrie 2006 – 16 iunie 2014 la bunul imobil (casa de locuit nefinisată) cu nr. cadastral XXXXX din mun. XXXXX or. XXXXX str. XXXXX și repararea prejudiciului moral evaluat la suma de 200 000 de lei.

Prin hotărârea din 28 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasată în mod solidar de la Serghei Grigorenco și Ecaterina Grigorenco în beneficiul Olgăi Rotaru suma de 503 910 de lei cu titlu de prejudiciu cauzat prin aplicarea măsurilor de asigurare.

În rest, în partea încasării prejudiciului moral în sumă de 200 000 de lei a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 3 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Serghei Grigorenco și Ecaterina Grigorenco, reprezentați de avocatul Andrei Briceac și menținută hotărârea primei instanțe.

La 13 decembrie 2019, Serghei Grigorenco și Ecaterina Grigorenco, reprezentați de avocatul Andrei Briceac au declarat recurs împotriva deciziei din 3 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerându-le pasibile de a fi casate, deoarece instanțele de judecată ierarhic inferioare au interpretat eronat și nu au aplicat corespunzător normele materiale și procedurale și anume, art. 9, 19, 20 Cod civil, art. 118, 130 CPC, apreciind în mod arbitrar probele.

Au remarcat că la caz nu se întrunesc toate elementele răspunderii juridice și anume, nu există fapta prejudiciabilă și vinovăția lor.

Totodată, au evidențiat că procesul de judecată în cadrul căruia a fost aplicată măsura de asigurare s-a tergiversat inclusiv din cauza Olgăi Rotaru.

Au precizat că examinarea cauzei civile menționate a fost suspendată de mai multe ori în temeiul art. 261 lit. h) CPC. Instanțele de judecată suspendau procesul civil din cauza imposibilității soluționării acestuia până la devenirea irevocabilă a hotărârii în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Olga Rotaru împotriva Primăriei or. Cricova, intervenienți accesorii Serghei Grigorenco, Ecaterina Grigorenco, SRL „Tanjar-Co” și ÎS „Cadastru” cu privire la declararea nulă a titlurilor de autentificare a drepturilor deținătorilor de teren și anularea actului administrativ.

Așadar, intimata nu a menționat că tergiversarea examinării cauzei s-a datorat anume acțiunilor ei, or însăși Olga Rotaru a solicitat suspendarea procesului civil în cadrul căruia a fost aplicată măsura asiguratorie.

Au obiectat că prejudiciul material nu a fost dovedit prin probe credibile și veridice, astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare trebuiau să țină cont de prevederile art. 118 CPC.

Raportul de expertiză din 16 iunie 2014 nu este o probă credibilă, care să întrunească exigențele legale, astfel încât sarcina reclamantei să fie îndeplinită corespunzător, prin urmare, lipsește temeiul de încasare a prejudiciului.

În cadrul examinării în fond și în apel, la întrebarea reprezentantului lor, avocatul intimatei nu a putut preciza dacă suma de 500 000 de lei este prejudiciu efectiv sau venit ratat.

Au accentuat că intimata a acționat cu viclenie, evitând regulile de procedură, atunci când a solicitat și obținut raportul din 16 iunie 2014, în afara procesului.

La data depunerii prezentei acțiuni și ulterior în cadrul procesului, Olga Rotaru avea posibilitatea de a cere instanței să numească o expertiză, fiind astfel asigurată și posibilitatea lor de a adresa întrebări expertului și de a participa la efectuarea expertizei. Mai mult, instanța ar fi avertizat expertul de răspundere penală pentru concluzii false.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 CPC, atunci când au interpretat raportul din 16 iunie 2014 și au lăsat fără apreciere obiecțiile scrise formulate de ei.

Au remarcat că Anatol Achimov nu este o persoană autorizată pentru a efectua asemenea rapoarte/calcul/expertize.

Raportul de constatare este afectat de vicii și nu poate servi ca temei de apariție a răspunderii civile, dat fiind faptul că a fost întocmit de o persoană neatestată, ceea ce se confirmă prin probe eliberate de autoritățile de stat competente.

Totodată, au învederat că împrejurările arată că intimata nu a suportat vreun prejudiciu material prin stoparea construcției, or, deși, ultima a invocat influența precipitațiilor și altor factori, nu există nicio dovadă a faptului că construcțiile, edificarea cărora a fost stopată, ar fi suferit vreo deteriorare, fiind probat faptul că executarea lucrărilor de construcție nu a fost stopată.

Astfel, chiar și dacă ar fi fost stopate lucrările, prejudiciile ar fi putut ușor prevenite prin luarea unor măsuri de conservare a construcției.

Prin urmare, pretinsul prejudiciu este inventat de către Olga Rotaru, iar prezenta acțiune urmărește scopul îmbogățirii fără just temei.

La fel, au obiectat recurenții că este imposibil, în principiu, ca stoparea unei construcții să cauzeze prejudicii care pot depăși costul construcției înseși. În mun. Chișinău or. Cricova se vând case de locuit, inclusiv cu teren aferent de 6 ari, la preț mai mic de 500 000 de lei. Aceasta este un fapt notoriu. De aceea, nu este clar cum instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au lăsat păcălite de concluziile lui Anatol Achimov.

Au reiterat că le-a fost refuzat în efectuarea unei expertize, pretinzând șansa de a prezenta o contra-probă care să ateste că prejudiciu nu există.

Au apreciat critic argumentul instanței de apel în sensul că dâșii nu au prezentat careva probe care să combată existența sau întinderea prejudiciului material invocat de Olga Rotaru, or, deși prin încheierea din 18 martie 2015 a fost dispusă efectuarea unei expertize tehnice în construcții, CNEJ a refuzat efectuarea unei expertize pe motiv că nu sunt în listă experți, persoane care ar putea face o asemenea expertiză.

La 23 ianuarie 2020, în adresa intimatei Olga Rotaru și avocatului Pavel Zamfir a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Serghei Grigorencu și Ecaterina Grigorencu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce

se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 30 vol. II), fiind recepționată de către intimată și de avocatul Pavel Zamfir la 29 ianuarie 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 31, 32 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 13 decembrie 2019 împotriva deciziei din 4 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum denotă actele cauzei, Olga Rotaru înaintând acțiunea în judecată împotriva lui Serghei Grigorencu și Ecaterinei Grigorencu, cu ulterioarele concretizări, a solicitat repararea prejudiciului material, evaluat conform actului de constatare tehnico-științifică nr. 144 din 16 iunie 2014, la suma de 503 910 de lei, constituită din valoarea lucrărilor și a materialelor de construcție în perioada 12 octombrie 2006 – 16 iunie 2014 la bunul imobil (casa de locuit nefinisată) cu nr. cadastral XXXXX din mun. XXXXX or. XXXXX str. XXXXX și repararea prejudiciului moral evaluat la suma de 200 000 de lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a admis acțiunea parțial și a încasat în mod solidar de la Serghei Grigorencu și Ecaterina Grigorencu în beneficiul Olgăi Rotaru suma de 503 910 de lei cu titlu de prejudiciu cauzat prin aplicarea măsurilor de asigurare. În rest, în partea încasării prejudiciului moral în sumă de 200 000 de lei a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Judecând apelul declarat de către Serghei Grigorenco și Ecaterina Grigorenco, reprezentați de avocatul Andrei Briceac, instanța de apel a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, instanța de recurs constată că, contrar prevederilor art. 239 CPC și art. 241 alin. (5) CPC, decizia instanței de apel este una nemotivată, iar concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator, precum și normele de drept ce reglementează acest aspect.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Totodată, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată și din specificul obiectului acțiunii în cauză, instanța de recurs reține că, contrar acestor prevederi, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză.

În speță, analizând conținutul deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, în raport cu prevederile legale menționate, instanța de recurs conchide că, instanțele de judecată ierarhic inferioare ajungând la concluzia temeiniciei cerinței Olgăi Rotaru cu privire la încasarea în mod solidar de la Serghei Grigorenco și Ecaterina Grigorenco a sumei de 503910 de lei cu titlu de prejudiciu cauzat prin aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, au reținut ca probă doar raportul de constatare tehnico-științifică nr. 144 din 16 iunie 2014, efectuat de către expertul judiciar Anatol Achimov, fără a supune verificării și examinării argumentul adus de către Serghei Grigorenco și Ecaterina Grigorenco precum că raportul de constatare tehnico-științifică nr. 144 din 16 iunie 2014 nu este o probă credibilă, care să întrunească exigențele legale pentru încasarea prejudiciului material.

Or, concluzionând astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare într-un mod neînțeles au reținut ca temei de admitere a cerinței Olgăi Rotaru cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, faptul că în baza raportului de constatare tehnico-științifică nr. 144 din 16 iunie 2014, a fost determinat cuantumul prejudiciului material în mărime de 503 910 de lei, rezultat din interzicerea efectuării lucrări de construcție a casei de locuit din str.

XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, până la examinarea litigiului în fond cu emiterea unei hotărâri judecătorești irevocabile.

Astfel, este indubitabil că prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 144 din 16 iunie 2014, efectuat de către expertul judiciar Anatol Achimov, a fost stabilită valoarea lucrărilor și a materialelor de construcții la perioada 2014 (din momentul stopării lucrărilor) la bunul imobil casă de locuit, construcție nefinisată, cu nr. cadastral XXXXX din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, ce constituie suma de 503 910 de lei și nicidecum prejudiciul material cauzat prin sistarea lucrărilor de construcție a imobilului ca urmare a măsurii de asigurare a acțiunii, aplicată prin decizia din 12 octombrie 2006 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Serghei Grigorencu și Ecaterina Grigorencu împotriva Olgăi (Jucova) Rotaru cu privire la interzicerea ridicării construcției.

Sub acest aspect, relevanță cauzei au prevederile art. 14 alin. (2) Cod civil, în vigoare la acel moment, potrivit cărui se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

Așadar, în interpretarea corectă a normei de drept enunțate este de înțeles că în conținutul prejudiciului efectiv sunt incluse: cheltuielile pe care o persoană lezată într-un drept le-a suportat real la momentul intentării acțiunii sau care urmează să fie suportate la restabilirea dreptului încălcat, adică cheltuielile suplimentare. La prejudiciul efectiv sunt atribuite și pagubele rezultate din pierderea sau deteriorarea bunurilor, deoarece și în acest caz de asemenea sunt suportate cheltuieli.

Venitul ratat este acel venit care ar fi fost posibil în condițiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale (de exemplu, s-ar fi executat contractul).

Aceste elemente, care arată direct că în prezenta cauză, în mod obligatoriu, pentru constatarea existenței prejudiciului solicitat, este necesară efectuarea unei experize în domeniu, au fost definitivate și prin încheierea din 18 martie 2015 a primei instanțe, prin care instanța de judecată a pus în fața expertului judiciar anume întrebările ce țin de existența prejudiciului cauzat proprietarului bunului imobil în litigiu, prin interzicerea efectuării lucrărilor de construcție în perioada 12 octombrie 2006 – 1 februarie 2013, posibilitatea evaluării acestui prejudiciu prin interzicerea efectuării lucrărilor de construcție în perioada respectivă, dacă în această perioadă proprietarul a efectuat careva lucrări de construcție, cât și faptul dacă proprietarul bunului avea posibilitatea de a conserva lucrările de construcție pentru a preîntâmpina eventuala prejudiciere a construcției după adoptarea încheierii de asigurare a acțiunii.

Or, deși această încheiere nu a fost executată din lipsa de experți, instanțele de judecată nu au întreprins măsuri pentru a identifica alte posibilități de a efectua expertiza necesară în speță, pentru elucidarea cu certitudine a aspectelor, care cer cunoștințe speciale în domeniu, cu privire la existența și întinderea prejudiciului invocat de Olga Rotaru, precum și existența legăturii cauzale între aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, prin decizia din 12 octombrie 2006 a Curții de Apel Chișinău,

sub forma interzicerii Olgăi (Rotaru) Jucova efectuarea oricăror lucrări de construcție a casei de locuit din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, și prejudiciu cauzat prin aplicarea acestei măsuri.

Mai cu seamă că această solicitare a venit de la partea în proces, instanța admitând demersul dat.

Așadar, întru stabilirea temeiniciei sau netemeiniciei acțiunii, instanța de apel urma să verifice cerințele din acțiune prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) CPC, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele cauzei, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

Drept urmare, este cert că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, având o motivare superficială, fără a fi abordate toate aspectele importante în speță, respectiv instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în practica sa constantă subliniază rolul pe care motivarea unei hotărâri îl are pentru respectarea art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și arată că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de a proba sau cel puțin de a le aprecia.

De altfel, instanța de apel nu se poate limita să preia total sau parțial poziția doar a unei părți a raportului litigios, ci trebuie să analizeze cauza și să răspundă argumentat la criticile și mijloacele de apărare invocate de ambele părți.

Față de cele de preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și de a remite cauza spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând cauza, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Serghei Grigorencu și Ecaterina Grigorencu, reprezentați de avocatul Andrei Briceac.

Se casează decizia din 3 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Olgăi Rotaru împotriva lui Serghei Grigorenco și Ecaterinei Grigorenco cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin aplicarea măsurilor asigurătorii, cu remiterea cauzei pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu